

Thơ Nhớ Nhà Yêu Nước Thương Quê Hương

của Cựu Học Sinh Cao Thắng

Hoan Hô Tinh Thần Cao Thắng!
Thật đáng Cảm Phục!

Hdtxđ

HỘI NGỘ LẦN SAU

Lần sau Hội Ngộ Sài Gòn
 Năm Châu bốn biển sắt son chung nhà.
 Sân trường xưa chúng ta họp mặt
 Niềm hân hoan tay bắt, mặt mừng
 Gặp Thầy Cô lệ rưng rưng
 Trường xưa, bạn cũ tưởng chừng trong mơ!
 Mười năm, mong chờ đã đến
 Khắp nơi nơi chung bến hồi hương
 Sài Gòn rộn khắp phố phường
 Áo Xanh Cao Thắng thân thương vô bờ.
 Mừng Hội Ngộ giấc mơ thành tựu
 Bên đồng môn ấp ủ tình xưa
 Tâm tư kể mấy cho vừa
 Nhớ chằng ngày đó, cơn mưa cuối hè.
 Phượng rơi rơi, tiếng ve réo gọi
 Người bạn thân đã mỗi bước chân
 Chia tay chưa gặp một lần
 Sân trường vắng bóng, mộ phần khắc tên!
 Tổ Quốc Ghi Ơn ... đền nợ nước
 Nơi góc bàn, ngày trước ai ngồi!
 Hồn trĩu nặng, dạ bồi hồi
 Nhìn tờ giấy vẽ, mắt tôi lệ nhòa!
 Rồi năm tháng phong ba gấn bó
 Tôi rời trường, đây đó quân hành
 Đắc-Tô nắng gió Khe Sanh
 Làm người lính chiến, đấu tranh giữ nhà.
 Cùng vận nước, xót xa trôi nổi
 Người theo người, tiếp nối ly hương
 Xứ người năm tháng tha phương
 Nhiều đêm thức giấc, sầu vương trăm bề .
 Mười năm xa quê , bỏ nước
 Mừng hôm nay chung bước hồi hương
 Cùng Hội Ngộ giữa sân trường
 Thầy xưa, bạn cũ thân thương vô vàn.
 Lầu Đồng Hồ vang vang gõ nhịp
 Như reo vui đón, tiếp người về
 Áo Xanh đã vẹn câu thề
 Sài Gòn Hội Ngộ ... nước quê thanh bình.

Hương Cả

*Tàu đưa ta đi!
 Phi cơ lại đưa ta về!
 Mừng Ngày Hội lớn của cả Dân tộc
 Không có một Triều đại nào tồn tại trị vì mãi mãi!
 Chế độ phản dân hại nước vàng không thể kéo dài
 lâu hơn nữa!
 Hèn gặp cùng reo mừng dưới Lầu Đồng hồ sân
 trường KT Cao Thắng Sài Gòn xưa.*

Lính Biển

VẪN MONG...

Trường xưa vẫn đợi, vẫn chờ
 Lầu đồng hồ đó bây giờ buồn tênh
 Nhớ chàng trai trẻ áo xanh
 Bây giờ xa cách cũng đành... biết sao?
 Vẫn mơ có một ngày nào
 Đồng hồ gõ nhịp, đón chào người xưa
 Quê hương gió thổi sang mùa
 Không còn Cộng Sản, gió lửa tóc ai
 Nắng tươi vàng mỗi ban mai
 Chim muông riu rít đón ai trở về
 Cờ vàng ba sọc... thích ghê!
 Sẽ bay trên các làng quê thanh bình
 Quê hương thôi hết điêu linh
 Ta về họp mặt, linh đình trường xưa
 Cũng nhau ca hát nô đùa
 Như hồi còn trẻ, như chưa thấy già
 Đồng Hồ gõ nhịp ngân nga
 Ta rưng rưng lệ, bạn nhòa nhòa mi!
 Ôi vui như tuổi Xuân thì
 Trường Cao Thắng đó khắc ghi trong lòng
 Bây giờ... cách biệt núi sông
 Vẫn luôn tha thiết chờ mong ngày về!
 Cho dù ... ngày tháng lê thê...!!!

BÀ HƯƠNG

QUÊ TÔI

Hôm qua mơ thấy về làng
Con đường về tỉnh rõ ràng như xưa
Tôi về khi nắng ban trưa
Đình làng còn đó, gió đùa xôn xao
Thấy bà con đứng lại chào
Ba mẹ đi tới, nghẹn ngào ôm tôi
Trong vòng tay ấm bồi hồi
Thấy mình bé nhỏ như thời ấu thơ
Trở về nhà cũ ngày xưa
Con đường khúc khuỷu, quanh co gập ghềnh
Nhà xưa, ôi! thật đẹp xinh
Bước lên nhiều bậc, gió lạnh xôn xao
Ô kia! ao cá ngày nào
Cây na lá ngọn bờ ao, đứng nhìn
Ô! sao cây nhãn làm thình?
Quả còn trĩu nặng lung linh nắng vàng
Chiếc sân phơi lúa thênh thang
Vẫn còn thấy bóng người mang thóc vào
Đỏ đầy sân rộng hôm nao
Câu hò vang vọng, ngọt ngào về khuya
Tiếng chày giã gạo đong đưa
Tiếng mẹ nhắc nhở "cháo vừa chín xong"
Ánh trăng lồng lộng đêm rằm
Bỗng dưng nước mắt ướt đầm áo tôi..
Giật mình tỉnh giấc bồi hồi
Lòng buồn như thuở mẹ tôi...tuổi già!
Rời quê từ thuở lên ba
Sao còn nhớ mãi cây Đa đầu đình
Biết bao kỷ niệm đẹp xinh
Biết bao biến đổi điều linh quê nhà
Ba mẹ khuất núi ngày...xa!
Quê hương bỏ lại, bốn ba xứ người
Dù đi khắp bốn phương trời
Quê hương, làng cũ trong tôi vẫn còn
Gió ơi! hãy thổi! Thổi lên...
Mưa ơi! bão tố dập dồn nhiều nghe!
Thổi đi! Thổi sạch Mác Lê ...!
Xua tan Cộng Sản, cho quê thanh bình ...
Cho tôi trở lại quê mình!
Tôi luôn hãnh diện khoe mình: VIỆT-NAM!
Tôi luôn thành khẩn vái van!

Dâu Cao Thắng